

MESTERHÁZY BALÁZS

...egyet lépni

I)

Amikor megteszem veled, olyan, mintha megtörténne minden. Néha innen (úgy értem erről a pontról) már a boldogsághoz is majdnem hozzá lehet érni („- Drágám, a boldogságnak van egyáltalán hossza?”), vagy legalább remélni lehet valami hasonlót.

Ilyenkor az is mindegy, hogy nem tudok járni. vagy ülni. vagy nyelni. Ünnepelni legtöbbször úgyis úgy szoktam, hogy már nem is abba az irányba állok. (A gravitációs térben két lábon álló test nehézségi erővel szemben való megtartásához szükséges izmok az antigravitációs izmok. Működésük a két lábon járás alapfeltétele. Stabilizáló funkciójukon kívül hozzájárulnak a törzs forgatásához.) Én azt hiszem úgy vagyok veled, hogy a dolgok igazán legtöbbször inkább csak visszafelé lesznek.

A lábujjak az elülső sípcsonti izom (tibialis anterior) miatt emelkednek. Ez az izom a talp belső szélét emeli. A lábfejet bokából lábháti irányba hajlítja. A járás során megindítja az elrugaszkodást. A sípcsont külső oldalán húzódik végig. Ered: a sípcsont külső büttykén felül. Tapad: a belső ékcsonton és az első lábközépcsont alapján (belső irányba húzódva).

II)

Nagyon aprólékosan összeírom a listám. Hogy mi az, ami megvolt, mi az, ami többször is és mi az, ami van. (Olyan listát nem írok, hogy mi volt a terv és mi lett belőle aztán.) A hosszú szárkapocscsonti izom (musculus peroneus longus) a láb külső felét emeli. („- Magasan vagy? - Leesem.”) A szárkapocscsont fején és oldalsó részén ered. A hosszú talpi szalag alatt áthúzódva a belső ékcsonton és a lábközépcsont alapjának talpi részén tapad. Segít a talp

hajlításában. Nem írok olyan listát, hogy mi maradt el.
– „Most próbáljunk meg egyet lépni!” (A lépést sarokról
indítjuk és a talp gördülő mozgásával kivitelezük.) Elég sok
hasznos dolog lehet egy ártalmatlanul pontatlan nyilvántartásban.

Szívezés van

(Farkas Attilának)

Szívezés van minden ágon
lecsúszni a szívlankákon,
Felkaptatni megint újra,
billentyűink szélben fújva.

Megint újra, megint újra,
lendítenek, megindulna.

Szívezés van minden szinten
mélyebben ül, mint én hittem.
Sokkal tarkább, mint azt vártam,
ami nem volt, kitaláltam.

Kitaláltam, nincs is másom,
ennyi történt, úgy sajnálom.

Szívezés van, semmi kétség,
szívügyekben nincs segítség.
Te elmondod, én nem találok,
hol a fele királyságom.

Ennyi van csak, nem is bánom,
gyerekvers és ákom-bákom.

Szívezés van, milyen ritka
színessel van minden titka
beleírva annyi szálon,
tarka-barka találmányom.

Megtalálom, jól elvesztem,
minden új egy régi testben.

Szívezés van, nagyon drága
pakolni a szívkamrákba
annyi sokat, mennyit csak tudok,
a szív körül nincsen burok.

Mennyit tudok, mennyit tudok,
hátranézel, szétszakadok.

Szívezés van, olyan durva.
A történetek kicsorbulva,
szétcsúsztak már nincsenek meg,
megszületek, eltemetnek.

Nincsenek meg, nincsenek meg.
Megtaláltak. Elvesztettek.

Szívezés van, nagy a mélység.
Kigyomlálom, újabb kétség
nő helyette, nincs jutalom,
felmarkolom, visszaadom.

Visszaadom, milyen mély ez,
Szívezés van, megismétlem.

Szívezés van, milyen játék,
hogyan tud fájni ez a tájék.
Így vagyunk mi szíven szúrva,
ha begyógyul mindig újra.

Mindig újra, mindig újra,
színessel vagy megfakulva,
megindulna, mindig újra...